

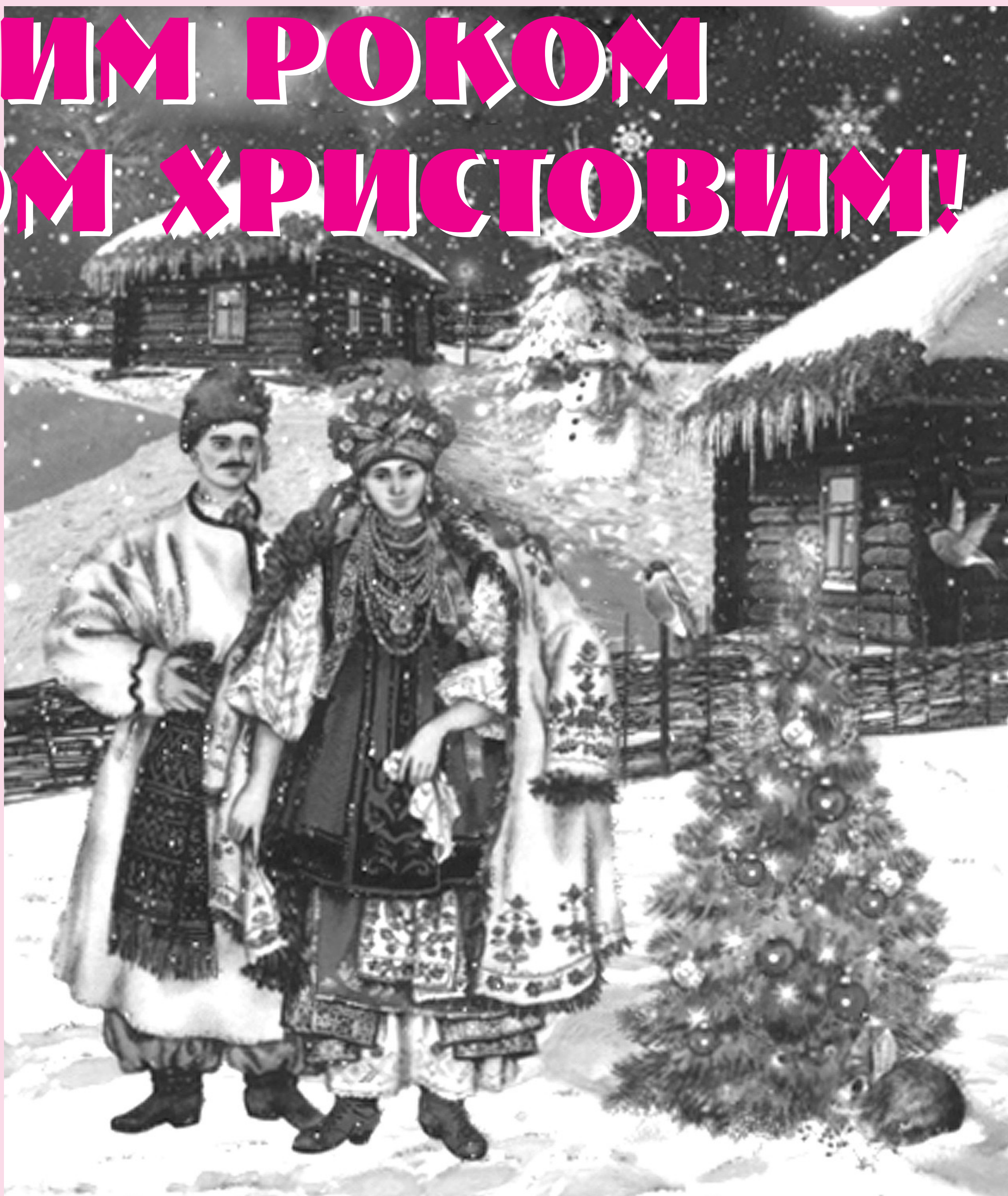
Конгрес
Українських
Націоналістів

Змагатимеш до поширення сили, слави, багатства і величі Української Держави

НАЦІЯ І ДЕРЖАВА

e-mail: nacija@ukr.net www.nacija.org.ua 28 грудня 2010 року № 51–52 (371–372)

З НОВИМ РОКОМ ТА РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ!

ШАНОВНІ ДРУЗІ!

Вітаю Вас із Новим 2011 роком та Різдвом Христовим!

Усім християнським миром чекаємо дня, коли світло Віфлеємської зорі звістує нам про народження Ісуса Христа. "Радуйся, ой радуйся, земле! Син Божий народився!" – линуть крізь століття слова давньої української колядки і сповнюються душі людей любов'ю, надією та благодаттю.

Рік, що минає, був непростим, сповненим боротьби за українську державність, за нашу національну ідентичність та демократичні цінності. Попри труднощі, ми не зневірилися і не опустили рук, ми зміцніли духом і стали більш згуртованими. Пам'ятаймо слова Провідника Євгена Коновальця, 120 річницю від дня народження якого ми відзначатимемо 2011 року: "У вогні перетоплюється залізо на сталь, у боротьбі перетворюється народ у націю"! Тож звернімося у ці світлі дні Різдвяних свят до Господа з молитвою, щоб дарував нам силу, волю і наснагу на нові звершення на благо України!

Нехай у Новому році здійсняться всі Ваші заповітні мрії й сподівання, а свято Різдва Христового наповнить любов'ю і радістю Ваші серця! Щедро зичу Вам міцного здоров'я, сімейного благополуччя і достатку у Ваших оселях, миру і добра у Ваших душах, світлих надій і чистих помислів, оптимізму і невичерпної віри в Україну!

Христос рождається! Славімо Його!

Степан БРАЦЮНЬ,
голова Конгресу Українських Націоналістів

Валентина ПРОЦЕНКО

 ПРЕЗЕНТАЦІЯ

СВЯТИЙ МИКОЛАЙ У СЕВАСТОПОЛІ

Севастопольці презентували дитячу книжечку "Слова лелечі для малечі", яку створив заслужений діяч мистецтв України, член Національної спілки письменників України Володимир Чорномор.

Справжнє свято дитячої книги відбулося минулої середи в Севастопольському дитячому україномовному закладі №12 за участи депутатів, представників міського об'єднання "Просвіта" ім.Тараса Шевченка, наставників дитячого закладу і їхніх вихованців. Мальовничо оформлені 16 дитячих віршів, віршована пригода "Чудний пароплав", п'єса "Святий Миколай у Севастополі" та казочка для малечі "Дід Хо" побачили світ ще в жовтні і привернули до себе увагу шанувальників дитячої літератури.

Володимир Чорномор є автором близько п'ятдесяти різноманітних видань, серед яких поетичні збірки, прозові та публіцистичні твори, переклади, пісні. За допомогою просвітян Петра Марчука, Світлани Дорошенко та малюнків севастопольських дітей, виставлених на різних конкурсах, йому вдалося створити унікальну книгу-посібник для малечі. Книга схвалена вченою радою Севастопольського інституту післядипломної освіти і рекомендована для використання в дошкільних дитячих закладах. Письменник через веселі віршики вчить дітей любити свою Батьківщину Україну, бути добрими, ввічливими та працьовитими, наставляє батьків до щирих і доброзичливих стосунків та душевного єднання з дітьми і спонукає до найпоширеніших форм лагідних звертань.

Подарунком для всіх присутніх стала вистава за п'єсою книжки, яку поставили учасники міських дитячих закладів №2 та 12. Після вистави юні артисти декламували з книжечки вірші, присвячені Святому Миколаю, який прийшов у гості до малят із подарунками.

Робота над оформленням книжки та її виданням зайняла близько року, а ще рік вона пролежала в управлінні освіти і науки Севастопольської міської адміністрації в надії побачити своїх шанувальників. Не є таємницею, що в Севастополі дотепер були відсутні подібні твори місцевих україномовних авторів.

Керівники дитячих садочків, просвітяни і депутати, які були присутні на презентації книги, запропонували подати книгу на здобуття 2011 року літературної премії імені Лесі Українки.

м. Севастополь

Дорогі читачі! Продовжується передплата на газету "Нація і держава" на 2011 рік. Інформація про газету міститься в Каталозі видань України на 2011 рік. Наш індекс: 09715. Передплатна ціна: 1 місяць – 5,01 грн., на 3 місяці – 15,03 грн., на 6 місяців – 30,06 грн., на рік – 60,12 грн. Сподіваємося на солідарність і допомогу!

ПОЗИЦІЯ КУН

БУДЬ-ЯКА КРИТИКА КРЕМЛЯ РОЗЦІНЮЄТЬСЯ РОСІЙСЬКОЮ ВЛАДОЮ ЯК ЗЛОЧИН

Конгрес Українських Націоналістів здивований оцінкою російських правоохоронних органів партійного часопису Конгресу "Нація і держава" як такого, що носить антиросійське спрямування. Про це заявив голова КУН Степан Брацюнь після повідомлень російських ЗМІ про обшук у Бібліотеці української літератури в Москві.

"У нашій газеті друкуються матеріали на різні теми, – розповідає Степан Брацюнь. – Очевидно, російським силовикам не припали до смаку статті з критикою сучасної російської влади та неупереджені історичні дослідження минулого наших народів".

Голова Конгресу переконаний, що сьогодні Росія вкотре підтверджує імідж авторитарної держави, де будь-яка критика влади розцінюється як злочин.

Також він зазначив, що російські високопосадовці останнім часом дозволяють собі відверто антиукраїнську риторику: "Згадаймо ганебну заяву Володимира Путіна, який заперечував внесок українців у перемогу над нацизмом, шовіністичні висловлювання Генконсула РФ у Львові Євгена Гузєєва стосовно походження української мови. Вважаю, що таким чином Кремль продовжує формувати в свідомості росіян образ зовнішнього ворога, аби відволікти суспільство від провальної соціальної та економічної політики уряду Російської Федерації".

Прес-служба КУН

СУД ПРОТИ БОРЦІВ ЗА НЕЗАЛЕЖНІСТЬ УКРАЇНИ ТРИВАЄ

22 грудня в Окружному адміністративному суді м. Києва відбулось чергове засідання розгляду справи за позовом Наталі Вітренко до Президента України про скасування Указу Президента України Віктора Ющенка № 75/2010 від 28 січня 2010 року "Про вшанування учасників боротьби за незалежність України в ХХ столітті".

Третьою стороною у розгляді цієї справи зголосився бути голова Секретаріату Головного Проводу КУН Володимир Манько. "Сьогодні до матеріалів справи долучались так звані "докази" позивача, а саме різноманітні книжки, брошури, витримки з публікацій, які начебто свідчать про злочинну діяльність усіх без винятку партій, рухів, організацій та військових формувань, що боролись за незалежність України у ХХ столітті", – розповів Володимир Манько після завершення судового засідання. "Крім того, до матеріалів справи Вітренко додала ще кілька копій з офіційних архівних документів часів СРСР", – відзначив він.

За словами Володимира Манька, на цьому засіданні слід би було саму Наталю Вітренко притягнути до відповідальності за зневажливе ставлення до Української незалежної держави.

"Сподіваюсь, що суду вистачить мудрості не задовольнити позов Вітренко, бо інакше буде створено вкрай небезпечний прецедент, – вважає голова Секретаріату Головного Проводу КУН. – Адже Указ Президента України Віктора Ющенка № 75/2010 від 28 січня 2010 року не стосується якоїсь конкретної особи, а стосується організацій та боротьби за незалежність України загалом. Отже, якщо суд заперечить цю боротьбу, то, маючи таку ухвалу, можна буде й надалі позиватись до суду щодо заперечення нашої незалежности взагалі".

ЗВЕРНЕННЯ ЛЬВІВСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ КУН

Президенту України п. В.Януковичу
голові Львівської Обласної Ради п. О.Панкевичу
міському голові м. Львова та Львівської міської Ради п. А.Садовому
копія Генконсулу Росії п. Є.Гузєєву

ЗВЕРНЕННЯ

Давно вже перестали нас дивувати дикунські заяви різноманітних "інтелектуалів"-клоунів типу Затуліна, Маркова, Дугіна чи Жириновського, які в своїй ненависті до України і українців взагалі заперечують нам право на існування. Мовляв, "Украины нет и быть не может. Это все Русь, т.е. Россия и это наша территория…". До таких висловлювань ми вже звикли і перестали звертати увагу…

А даремно. Тому що, виявляється, така точка зору – позиція "братньої" Росії. Інакше як розцінювати заяву Генконсула Росії у Львові пана Гузєєва про те, що Україна є проектом австрійців, щоб відірвати нас від материнної Росії. Ба і мова в нас якась не та… Бо, виявляється, правильною мовою є, власне, руська, чи русская, що виникла в Карпатах. А ми всі заговорили якоюсь мовою, що є теж проектом австрійців. Дрібниці, що ця мова лунає від Кубані до Мараморщини, від Берестейщини до Задунав'я. Все одно, це – австрійський проект.

Над такими заявами можна було б посміятися, якби пан Гузєєв не був російським високопосадовцем, який виконує установки свого уряду. Отже, заперечення існування України в глибоко історичному вимірі, а відтак і української мови, а відтак – українського народу. Це особливо підтверджується останніми зневажливими заявами російського прем'єра-президента Путіна щодо ролі інших, крім російського, народів в Другій світовій війні.

Можливо, не варто було б вступати із такими невігласами в дискусію, але задля справедливості приведемо витримку із праці історика, яка доводить, що назва Україна появилася в незапам'ятні часи, коли на місці Москви були болота, ходили ведмеді, часом появлялися угро-фінські племена. Та й Австрії тоді теж не було (див. Додаток).

Таких свідчень, як і документів, грамот українських гетьманів, в яких вживається назва нашої Держави – Україна – велика кількість. Для повноти вражень додамо ще кілька стародавніх, 16-го, 17-го століть, географічних карт.

Ми не вважаємо, що Генконсул Росії пан Гузєєв зуміє зрозуміти всю ганебність своєї заяви і вибачитися перед нашою державою, перед українцями. Тим більше, що він озвучує позицію свого уряду. Тому ЛОО КУН звертається до Президента України з вимогою оголосити пана Гузєєва персоною нон грата в Україні. Одночасно ми звертаємося до міського Голови м. Львова, Львівської міської Ради та Львівської обласної Ради з вимогою оголосити пана Гузєєва особою, не бажаною для перебування на території Львова і області.

Прийнято на Конференції ЛОО КУН 18 грудня 2010-го року.

Микола ПШЕВЛОЦЬКИЙ,
голова ЛОО КУН

КОРОТКО

РОСІЯ МАЄ ТЕРМІНОВО ЛІКВІДУВАТИ ДИКУ БЕЗГРАМОТНІСТЬ СЕРЕД СВОЇХ ДИПЛОМАТІВ

"Росія має терміново провести лікбез серед своїх дипломатів на тему історії тих народів, у чиїх державах вони представляють Російську Федерацію, бо дике невігластво російських дипредставників іноді просто шокує", – сказав Голова Конгресу Українських Націоналістів Степан Брацюнь, коментуючи виступ Генерального консула РФ у Львові Євгенія Гузеєва 16 грудня цього року. Нагадаємо, що російський дипломат переконував присутніх у тому, що українську мову завезли до Західної України більшовики, а Україну створила Австрія, щоб відірвати її від Росії.

"Росіяни граються в небезпечну гру: такими висловлюваннями вони намагаються принизити українців, а насправді принижують самих себе, свою державу, виставляючи себе перед усім цивілізованим світом нацією темних неосвічених людей", – переконаний Голова Конгресу.

Степан Брацюнь підкреслює, що російський великодержавницький шовінізм разом із банальним неуцтвом несумісні із посадою консула.

"Конгрес Українських Націоналістів закликає Російську Федерацію відкликати Євгенія Гузєєва з посади Генерального консула РФ у Львові за висловлювання, несумісні з етикою дипломатичного представника, за неповагу до української нації та у зв'язку із ганебно низьким рівнем освіченості дипломата, який дискредитує Російську Федерацію в очах світового співтовариства", – підкреслив Голова Конгресу.

Прес-служба КУН

ВІДКРИТИЙ ЛИСТ

Президенту України Віктору Федоровичу Януковичу

Тернопільська обласна організація Всеукраїнського товариства політв'язнів і репресованих дуже стурбована станом справ у гуманітарній сфері нашої держави і звертається до Вас з проханням захистити національні інтереси громадян України.

Ми хочемо нагадати Вам, що якби не жертовна боротьба членів ОУН-УПА за Українську державу під час Другої світової війни, а пізніше, як її продовження, дисидентський рух "шестидесятників" та масові повстання політв'язнів у Норильську, Воркуті, Кінгірі та на Колимі, де українці були в переважній більшості, то навряд чи український народ 1991 р. відновив би нашу державу, а Ви тепер змогли би стати Президентом України.

Нам дуже болить, що Ваша команда розтринькує здобутки мільйонів українців, які держава набула за роки незалежности. Тож вимагаємо від Вас терміново здійснити низку заходів.

1. Нині Ви отримали необмежені права самостійно вирішувати кадрові питання у міністерствах та відомствах, тож маєте неодмінно зняти із займаної посади міністра освіти і науки Д.Табачника, який є найодіознішою фігурою в теперішньому уряді України.

По-перше, Д.Табачник без узгодження з відповідними інститутами та науковцями змінює підручники з української історії, чим завдає значної шкоди нашій державі. Цей горе-міністр ініціює створення спільного з Російською Федерацією підручника історії, який дуже схожий зі сталінським курсом історії ВКП (б).

По-друге, він відмовив у підтримці міжнародному конкурсу з української мови ім. Петра Яцика, в якому протягом уже 10-ти років беруть участь мільйони школярів і студентів.

2. Ваша влада ліквідовує Український інститут національної пам'яті, але без минулого у держави немає майбутнього, тож необхідно припинити будь-які зазіхання на цей поважний заклад.

3. 24 листопада цього року Верховний суд Російської Федерації оголосив про ліквідацію федеральної національно-культурної автономії українців у Російській Федерації (ФНКАУ). Приводом для таких дій стала позиція ФНКАУ, спрямована на висвітлення у ЗМІ заходів із вшанування жертв Голодомору 1932–33 рр. На жаль, досі цей ганебний факт не мав реакції з боку влади нашої держави.

4. З мовчазної згоди Вашої команди нині Російська Федерація на своїй території перешкоджає відкриттю шкіл з українською мовою навчання, руйнує єдину українську бібліотеку в Москві, агресивно просуває в Україну концепцію "Русского мира".

Ми вважаємо такі дії Російської Федерації стосовно України нецивілізованими та ворожими. У зв'язку з викладеним, вимагаємо захистити українство від посягань своїх космополітів, а також "дружньої держави" Росії.

Прийнято на конференції ТОО ВТПіР 12 грудня 2010 р.

Дем'ян ЧЕРНЕЦЬ,
голова Тернопільської обласної
організації Всеукраїнського Товариства
політв'язнів і репресованих

Наші корпункти

Вінниця	Гусар Віталій	(0432) 35-02-09
Дніпропетровськ	Хоменко Микола	(056) 748-17-92
Донецьк	Олійник Марія	(062) 337-23-48
Житомир	Крук Микола	(0412) 44-52-32
Запоріжжя	Тимчина Василь	(0612) 67-31-82
Івано-Франківськ	Салига Роман	(0342) 3-11-35
Кіровоград	Тріщенко Віктор	(0522) 36-95-25
Київська обл.	Сахацький Олександр	(04497) 4-92-93
Київ	Шепетюк Юрій	(044) 278-63-89, 279-68-34
Луганськ	Олександр Антонов	8-093-903-86-62
Луцьк	Хомич Іван	8-095-92-66-154
Львів	Пшевлоцький Микола	(0322) 38-67-63
Миколаїв	Яценьо Софія	(0512) 49-67-90
Мукачеве	Ференц Петро	(03131) 2-25-45
Одеса	Парфенюк Василь	(048) 758-31-13
Полтава	Квачова Олеся	(0532) 28-053
Рівне	Кривко Ігор	(0362) 23-78-55
Севастополь	Проценко Володимир	(0692) 48-79-46
Сімферополь	Овчарук Василь	(0652) 29-77-43
Суми	Перетятько Олексій	(0542) 25-88-98
Тернопіль	Білах Іван	(8050) 339-56-12
Харків	Дяків Богдан	(057) 716-02-18
Херсон	Реуцький Іван	(0552) 26-50-56
Хмельницький	Бенюк Ніна	(8096) 362-72-23
Черкаси	Гафінова Любов	(0472) 45-12-05
Чернівці	Лютик Віктор	(0372) 51-02-72
Чернігів	Рябченко Валерій	(04622) 4-38-81

ЗАЯВА

націоналістичних сил з приводу закриття Бібліотеки української літератури в Москві

Закриття Бібліотеки української літератури в Москві є проявом антиукраїнської позиції нинішньої російської влади. Таким чином Кремль вкотре проявив своє зневажливе ставлення до незалежної Української держави та її народу.

Останніми роками російська владна верхівка послідовно створює в уяві своїх громадян образ України як ворожої держави. Цьому прикрому процесу не завадила навіть перемога на президентських виборах проросійського кандидата Віктора Януковича, який всіляко намагається догодити офіційній Москві.

Сьогодні вже стало очевидним, що антиукраїнська істерія в Москві набирає все більших обертів. Під надуманими приводами забороняються українські громадські організації, вилучається українська література. Власне, такі дії саме й підпадають під ознаку екстремізму та розпалювання міжнаціональної ворожнечі.

Ми переконані, що причина такої недружньої позиції в тому, що російський істеблішмент все ще не може змиритися із існуванням незалежної України. Російська влада намагається в будь-який спосіб заборонити літературу, яка з державницьких позицій висвітлює історичне минуле України і принципово відстоює наше державне та національне право на майбутнє.

В цій ситуації обурює позиція Президента України Віктора Януковича, який мовчки зносить відверто принизливі для українського народу заяви російських політиків, як то заперечення Володимиром Путіним внеску українців у перемогу над нацизмом, шовіністичні висловлювання Генконсула РФ у Львові Євгена Гузеєва стосовно походження української мови.

Ми вимагаємо від Президента України Віктора Януковича втрутитися в ситуацію навколо закриття Бібліотеки української літератури в Москві та вимагати від Президента РФ Дмитра Медведєва пояснень з приводу відверто недружніх кроків по відношенню до Української держави.

Степан БРАЦЮНЬ,
голова Конгресу Українських Націоналістів;
Стефан РОМАНІВ,
голова Організації Українських Націоналістів(р);
Микола ПЛАВ'ЮК,
голова Організації Українських Націоналістів

ЗАЯВА

Конгресу Українських Націоналістів

Конгрес Українських Націоналістів вітає намір фракцій "БЮТ – Батьківщина" та "Наша Україна – Народна самооборона" у Верховній Раді України об'єднатися в єдину опозицію. Ми переконані, що лише спільними зусиллями всіх національно-патріотичних сил можна зупинити політичний бандитизм, який впроваджує нинішня провладна більшість.

Конгрес вважає черговим проявом цинічного свавілля ганебні події 16 грудня 2010 року в парламенті, коли зграя осіб із депутатськими значками жорстоко побила опозиційних депутатів, декотрі з яких досі перебувають у лікарнях. Вимагаємо негайно притягнути до кримінальної відповідальності осіб, які вчинили погром у Верховній Раді України, зганьбили звання народного депутата, завдали шкоди міжнародному іміджу України. Сподіваємось, що Генеральна прокуратура зможе витримати тиск влади і об'єктивно розслідувати цей інцидент.

Мусимо констатувати, що за час президентства Віктора Януковича нормою в нашій країні стало усунення політичних опонентів за допомогою фізичної сили та сфабрикованих кримінальних справ.

Цькування опозиції, як відволікаючий увагу українців маневр, відбувається на фоні стрімкого зубожіння людей, зумовленого прийняттям Податкового кодексу, бюджету на 2011 рік, на фоні згортання свободи слова, втягнення країни в боргову яму міжнародних фінансових інституцій.

Усвідомлюючи критичність суспільно-політичної та економічної ситуації в державі, Конгрес Українських Націоналістів закликає до широкого об'єднання патріотичних опозиційних сил та активних небайдужих громадян. Ми переконані, що протистояти антиукраїнському режиму Януковича можна лише разом, негайно створивши сильну опозицію, як у парламенті, так і поза його межами.

Президія Головного
Проводу Конгресу
Українських Націоналістів

РОСІЙСЬКИЙ "ЯЗИКОВИЙ" ШОВІНІЗМ

"Навчальний підручник "Украинский язык для стран СНГ" покликаний зберегти пріоритет російської мови на всьому пострадянському просторі".

Про це заявив Голова Секретаріату Головного Проводу КУН Володимир Манько після відвідин презентації підручника в агентстві УНІАН. Він повідомив, що, за задумкою російських упорядників цього видання (Федерального агентства з освіти), вірмени, казахи, туркмени, білоруси та інші народи спочилого в бозі "совка" повинні вивчити спочатку російську мову, а вже потім українську, позаяк підручник не передбачає іншого формату.

У післямові до видання сказано, що "воно враховує особливості вивчення мови (української), яка є близькорідною російській та розраховано лише на учнів, які повністю володіють російською мовою". "Це типово російський шовіністичний підхід", – підкреслив Володимир Манько.

"За допомогою подібних підручників свідомість молодих людей з незалежних країн СНД викривлюється, їм навіюється почуття другорядності, меншовартости перед усім російським. Бо незалежні народи мають вчити іноземні мови (в даному випадку українську) без посередництва будь-якої іншої (в даному випадку російської)", – наголосив Голова Секретаріату Головного Проводу КУН.

Прес-служба КУН

ЛОГІКА АБСУРДУ

В МОСКВІ ТАКИ ЗАКРИЛИ УКРАЇНСЬКУ БІБЛІОТЕКУ

та вилучили для психолого-лінгвістичної експертизи примірники газети "Нація і держава"

Після другого обшуку єдину на території Росії Бібліотеку української літератури в Москві опечатано і зачинено.

Про це повідомила директор цього закладу Наталя Шарина.

За її словами, 24 грудня в бібліотеці відбувся другий обшук, в результаті якого було вилучено жорсткі диски з комп'ютерів, а також читацькі квитки.

Директор підкреслила, що обшук проводили на підставі відповідної постанови слідчі відділу по боротьбі з екстремізмом Центрального адміністративного округу МВС Росії по місту Москві Павло Тимофеєв і Ацамаз Багдаєв.

Крім того, керівник повідомила, що ці співробітники МВС Росії під час щорічного вивозу сміття з бібліотеки – старих буклетів, вивісок, стільців – за участю російських телеканалів: Першого каналу і Вести намагалися підкинути в це сміття принесені з собою видання.

За словами Шариної, спочатку Тимофеєв намагався покласти цю літературу на книжкові полиці усередині бібліотеки, проте після того, як це помітили співробітники і "вигнали його з будівлі", він кинув згорток у смітєвоз.

Директор бібліотеки повідомила, що після того, як згорток дістали співробітники зі сміття, співробітники МВС закрили його в автомобілі.

Шарина також повідомила, що після того було складено протокол, куди було внесено всю цю інформацію, пізніше на місце прибула заступник начальника Управління культури Центрального адміністративного округу Москви Оксана Гришина і заявила, що бібліотека мала бути закритою раніше на підставі нібито відправленого факсу на адресу Шариної.

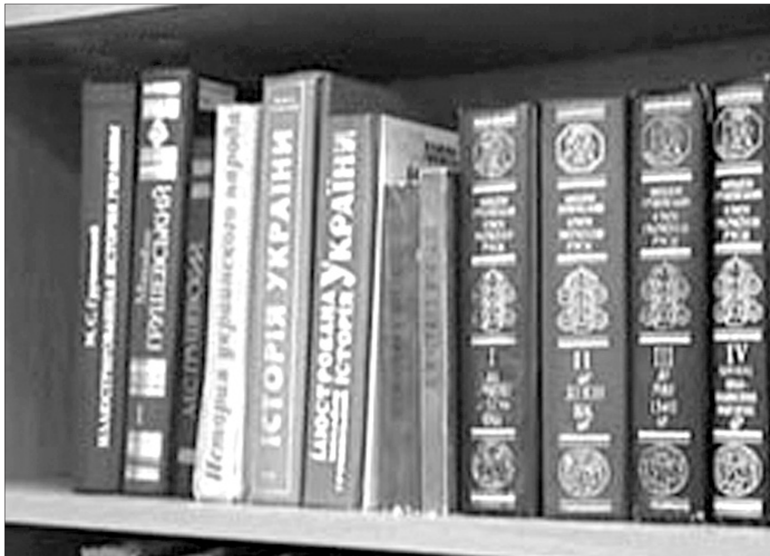
Вона зазначила, що по тому бібліотеку було закрито і опечатано 24 грудня.

Директор бібліотеки підкреслила, що слідчі поводилися неналежно і погрожували їй.

Зокрема вони заявляли: "Ви погіршуєте своє становище".

Шарина повідомила, що в понеділок має намір за даним фактом звернутися в прокуратуру і службу власної безпеки МВС Росії.

Відповідаючи на запитання кореспондента, з чим пов'язані такі дії російської влади проти Бібліотеки української літератури, Шарина сказала: "Це не пов'язано з будівлею. Це пов'язано з чимось серйознішим – з останніми подіями в Москві

(з безладами на Манежній площі). Президент Росії сказав боротися з екстремізмом і націоналізмом – ось вони і борються".

Директор багатопрофільного Центру творчості "Гуманітарний фонд Ірини Собяніної", кандидат педагогічних наук, магістр мистецтвознавства, член Творчої спілки професійних художників Росії Ірина Собяніна вважає необгрунтованими звинувачення в екстремізі на адресу Бібліотеки української літератури в Москві.

"Звинувачення Бібліотеки української літератури в екстремізмі – це абсолютна маячня. Екстремізму тут немає і бути не може", – підкреслила І.Собяніна.

Вона зазначила, що її фонд вже впродовж 4-х років співпрацює з бібліотекою і провів на її базі численні культурні заходи – дитячі концерти, виставки, виступи хорів і багато іншого.

За словами І.Собяніної, діяльність бібліотеки є мирною і творчою, а висунуті звинувачення "просто смішні".

"Звинувачення на адресу колективу бібліотеки та її директора Наталії Шаріної безпідставні. Звинувачення проти неї є нонсенсом і схожі на репресії 1937 року ", – підкреслила І.Собяніна.

Як уже повідомлялося, 23 грудня відділ боротьби з екстремізмом МВС РФ в ході обшуку вилучив з Бібліотеки української літератури в Москві понад 50 книг для проведення психолого-лінгвістичної експертизи. Співробітники міліції в електронному каталозі набрали слово "націоналізм" та вилучили всі видання, в яких було виявлено це слово. Це, зокрема, книги про митрополита Андрея Шептицького, про ОУН-УПА, про діяльність руху "Пора", а також примірники газет "Нація і держава", "Шлях перемоги", "Українське слово". У список також потрапило видання "Національна безпека України" та інше.

За матеріалами УНІАН

ІСТОРИЧНИЙ

Пам'ятні дати і ювілеї року

1000 років з часу створення Софійського собору в Києві (1011)

450 років з часу видання Пересопницького Євангелія (1561)

430 років з часу видання Острозької Біблії (1581)

300 років з часу заснування Олешківської Січі (1711)

100 років з часу заснування скаутської організації "Пласт" (1911)

20 січня – 350 років з часу заснування Львівського національного університету імені Івана Франка (1661)

22 січня – День Соборности України

25 лютого – 140 років від дня народження Лесі Українки (Косач-Квітка Лариса Петрівна) (1871–1913), поетеси, драматурга, громадської діячки

10 березня – 150 років від дня смерті Тараса Шевченка (1814–1861)

16 квітня – 65 років тому відбувся Перший Конгрес Антибільшовицького блоку народів (1946), керівником якого обрано Ярослава Стецька

Січень

1 – Новий рік
– 1909 р. Народився Провідник ОУН Степан Бандера
3 – 1919 р. Українська Національна Рада ухвалила постанову про з'єднання ЗУНР і УНР
6 – 1938 р. Народився поет Василь Стус
8 – 1935 р. Народився поет Василь Симоненко
11 – 1913 р. Народився Василь Кук – останній командир УПА
15 – 1882 р. Народився митрополит Іларіон (проф. Іван Огієнко)
– 1992 р. Президія ВР України ухвалила Указ про Державний гімн України (затверджено музичну редакцію, автором якої є Михайло Вербицький)
20 – 1897 р. Народився поет і есеїст Євген Маланюк
21 – 1919 р. Всенародні Збори в Хусті ухвалили приєднати Закарпаття до УНР
– 1990 р. Відбувся живий ланцюг єднання між Києвом і Львовом
27 – 1860 р. Вийшов друком повний "Кобзар" Тараса Шевченка
28 – 1879 р. Помер Павло Чубинський – етнограф, поет, автор вірша "Ще не вмерла Україна", а нині Державного Гімну України
– 1929 р. Розпочався перший Конгрес Українських Націоналістів у Відні, на якому створено ОУН під проводом Є.Коновальця
– 1992 р. Верховна Рада України ухвалила постанову про Державний синьо-жовтий прапор України
29 – День пам'яти Героїв Крут
30 – 1899 р. Народився д-р Володимир Горбовий – провідний діяч ОУН
31 – 1949 р. Загинув у Львові полк. Олекса Гасин – шеф головного штабу УПА

Лютий

2 – 1812 р. Народився Євген Гребінка – український байкар
– 1919 р. Симон Петлюра став Головою Директорії УНР
5 – 1968 р. Помер поет Євген Маланюк
7 – 1942 р. Відбувся перший Собор єпископів УАПЦ у м. Пинськ, що започаткував відродження УАПЦ
9 – 1918 р. Підписано Берестейську угоду, за якою Німеччина, Австро-Угорщина, Туреччина і Болгарія визнали Україну Самостійною Державою
10 – 1900 р. Створено першу в Україні політичну партію – Революційну українську партію (РУП)
– 1940 р. Створено Революційний Провід ОУН під керівництвом Степана Бандери
12 – 1924 р. Від рук поляків загинула член УВО Ольга Басараб
– 1945 р. Загинув перший командир УПА, згодом командир УПА-Північ Дмитро Клячківський (Клим Савур)
14 – 1897 р. Помер Пантелеймон Куліш – український громадський діяч, письменник, поет, історик і критик
16 – 1918 р. Проголошено незалежність Кубані
17 – 1892 р. Народився митрополит УГКЦ кардинал Йосиф Сліпий
19 – 1969 р. Помер ген.-пор. армії УНР Микола Капустянський – провідний член ОУН
– 1992 р. ВРУ затвердила Тризуб як малий герб України
21 – 1942 р. Нацисти розстріляли поетесу Олену Телігу
– Міжнародний день рідної мови
22 – 1952 р. Загинув Михайло Дяченко (Марко Боєслав)
24 – 1865 р. Народився Іван Липа – письменник і громадський діяч, член Центральної Ради і Трудового Конгресу
– 1919 р. Народився теоретик боротьби УПА майор Петро Федун-"Полтава"
– 1946 р. Загинув у бою командир УПА Грегіт-"Різун"

Березень

2 – 1882 р. Народився письменник Архип Тесленко
3 – 1827 р. Народився український поет Леонід Глібов
– 1947 р Помер український композитор Філарет Колесса
4 – 1952 р. Загинув у бою з НКВД митець УПА Ніл Хасевич
5 – 1950 р. Загинув Головнокомандувач УПА генерал-хорунжий Роман Шухевич (Тарас Чупринка)
9 – 1814 р. Народився Тарас Шевченко – український поет
10 – 1787 р. Народився Устим Кармелюк
– 1861 р. Помер Тарас Шевченко
12 – 2003 р. Померла Слава Стецько – Голова Проводу ОУН, засновниця і перший голова Конгресу Українських Націоналістів
– 1883 р. Народився Володимир Вернадський – перший президент АН України
13 – 1902 р. Помер історик Олександр Лазаревський
15 – 1939 р. Проголошення самостійности Карпатської України
16 – 1882 р. Народилася Христя Алчевська – поетеса і педагог
– 1917 р. У Києві засновано Український військовий клуб імені Павла Полуботка
17 – 1847 р. Народився Хведір Вовк – український археолог
– 1874 р. Народився о. д-р Августин Волошин – Президент Карпатської України
19 – 1917 р. Народився митрополит Василь Липківський
– 1892 р. Народився український поет Максим Рильський
21 – 1942 р. Померла письменниця Ольга Кобилянська
22 – 1842 р. Народився Микола Лисенко – український композитор, піаніст, фольклорист, громадський діяч
27 – 1911 р. Народився Михайло Сорока – член Крайової Екзекутиви ОУН, політв'язень
29 – 1973 р. Помер митрополит Іларіон – професор Іван Огієнко
30 – 1973. р Помер ідеолог українського націоналізму Дмитро Донцов
31 – 1873 р. Народився Микола Міхновський

Квітень

1 – 1907 р. Народився провідний член ОУН Зенон Коссак
– 1941 р. Відбувся Другий Великий Збір ОУН
2 – 1777 р. Помер композитор Максим Березовський
5 – 1882 р. Народився В'ячеслав Липинський – історик
10 – 1622 р. Помер гетьман Петро Конашевич-Сагайдачний
– 1898 р. Народився Степан Скрипник – Блаженніший Патріарх УАПЦ Мстислав
– 1931 р. Поляки замордували голову КЕ ОУН Степана Охримовича
11 – 1597 р. Загинув козацький ватажок Северин Наливайко
14 – 1768 р. Почалося повстання проти польського панування під проводом Максима Залізняка та Івана Ґонти
15 – 1918 р. Помер Іван Нечуй-Левицький – відомий письменник
16 – 1946 р. Відбувся I Конгрес АБН
19 – 1885 р. Помер Микола Костомаров – письменник, історик
20 – 1891 р. Народився генерал Юрко Тютюнник – командир II Зимового походу армії УНР
21 – 1922 р. Відкрито Українську господарську академію у Подебрадах (Чехія)
22 – Всесвітній день землі
23 – 1878 р. Народився педагог, професор Григорій Ващенко
25 – 1945 р. Помер гетьман Павло Скоропадський
26 – 1890 р. Народився поет і літературознавець Микола Зеров
– 1986 р. День Чорнобильської трагедії
27 – 1979 р. Загинув український композитор Володимир Івасюк
28 – 1916 р. Бій Січових Стрільців із російськими військами на горі Маківці
– 1932 р. Героїчно загинули члени ОУН Голояд і Пришляк
29 – 1648 р. Б.Хмельницького проголошено гетьманом України
– 1918 р. Чорноморський військовий флот підняв українські прапори

Травень

2 – 1848 р . Створено в Галичині Головну Руську Раду
3 – 1873 р. Народився Павло Скоропадський – гетьман України
– 1924 р. Загинув визначний український політичний діяч Микола Міхновський
4 – 1838 р. Викуплено з кріпацтва Тараса Шевченка
5 – 1900 р. Кирило Трильовський заснував товариство "Січ"
– 1904 р. Народився провідний член ОУН, поет Богдан Кравців
– 1915 р. Утворено у Відні Загальну Українську Раду
6 – 1910 р. Помер письменник Борис Грінченко
7 – 1840 р. Народився Марко Кропивницький
10 – 1879 р. Народився Симон Петлюра – Головний Отаман і Голова Директорії УНР
12 – День Матері
14 – 1920 р. Народилася Голова Проводу ОУН, засновниця КУН Слава Стецько
– 1648 р. Розгром польських військ під Жовтими Водами
15 – 1856 р. Народився український письменник Андрій Чайківський
16 – 1954 р. Початок повстання політв'язнів у совєтському концтаборі Кенгір (Казахстан)
22 – День перепоховання Т.Г.Шевченка на Чернечій горі поблизу Канева
23 – 1938 р. Загинув у Роттердамі Провідник ОУН, полковник Євген Коновалець. День Героїв
24 – 1742 р. Помер у Яссах у Молдавії гетьман Пилип Орлик
25 – 1926 р. Загинув у Парижі від руки агента Москви Головний Отаман військ УНР і Голова Директорії С.Петлюра
26 – 1944 р. Загинув Михайло Палідович – головний редактор журналу ОУН "Ідея і Чин"
29 – 1952 р. Помер генерал-поручник армії УНР Михайло Омелянович-Павленко

Червень

3 – 1863 р. Народився д-р Євген Петрушевич, президент ЗУНР
5-6 – 1990 р. Всеукраїнський православний собор у Києві проголосив Патріархат УАПЦ і обрав митрополита Мстислава першим Патріархом УАПЦ
6 – День журналіста України
7 – 1843 р. Помер український поет Маркіян Шашкевич
– 1845 р. Народився драматург і артист Іван Тобілевич
10 – 1944 р. Загинув у німецькому концтаборі Саксенгавзені один із провідників ОУН, поет Олег Кандиба-Ольжич
11 – 1993 р. Помер у Канаді Патріарх УАПЦ Мстислав (Скрипник)
14 – 1891 р. Народився полковник Євген Коновалець, Провідник ОУН
– 1931 р. Помер В'ячеслав Липинський – історик, ідеолог консерватизму
15 – 1941 р. Народився український кіноактор Іван Миколайчук
16 – 1971 р. У концтаборі помер Михайло Сорока – політв'язень, керівник підпільної "ОУН-Північ" у Воркуті
21 – 1897 р. Народився Юрій Кондратюк – піонер космонавтики
22 – 1929 р. Помер на еміграції у Празі Євген Чикаленко – український громадський діяч і фундатор української преси
24 – 1941 р. Масові розстріли українців Галичини та Волині в тюрмах НКВД
23 – 1917 р. Першим Універсалом Центральної Ради проголошено автономію України
27 – 1964 р. Відкрито пам'ятник Тарасові Шевченку у Вашингтоні
28 – 1996 р. Верховна Рада ухвалила Конституцію України. День Конституції України
29 – 1849 р. Народилася письменниця Олена Пчілка
30 – 1941 р. У Львові проголошено Акт відновлення державности України

КАЛЕНДАР 2011

26 квітня – 25 років від дня аварії на Чорнобильській АЕС (1986)

22 травня – 150 років з дня перепоховання Тараса Григоровича Шевченка (1861)

14 червня – 120 років від дня народження Євгена Коновальця (1891–1938), провідника ОУН

28 червня – День Конституції

30 червня – 70 років від дня проголошення у Львові Акту відновлення державности України (1941), Ярослава Стецька обрано Головою Державного Правління

5 липня – 25 років тому помер Ярослав Стецько, голова УДП і Проводу ОУН (1912–1986)

24 серпня – 20 років з дня прийняття Верховною Радою України Акту проголошення незалежности України (1991). День Незалежности України

14 жовтня – Свято УПА

4 листопада – 100 років від дня народження Клима Савура (Клячківський Роман) (1911–1945) – генерал– хорунжого УПА, Головного командира УПА-Північ

1 грудня – 20 років від дня Всеукраїнського референдуму про незалежність (1991)

Липень

5 – 1986 р. Помер Голова УДП і Проводу ОУН Ярослав Стецько

6 – 1904 р. Народився Степан Ленкавський – провідний діяч ОУН і голова Проводу ОУН після смерти Степана Бандери

7 липня – 1921 народився Петро Яцик, бізнесмен, меценат, засновник Міжнародного конкурсу знавців української мови

8 – 1659 р. Гетьман Іван Виговський розгромив російські війська під Конотопом

11 – 1944 р. Створено Українську Головну Визвольну Раду

– 1945 р. У Лефортовській в'язниці в Москві помер о. Августин Волошин – президент Карпатської України

14 – 1995 р. Помер у Києві Святійший Патріарх Київський і всієї Руси-України Володимир (Романюк)

16 – 1990 р. Проголошено Декларацію про державний суверенітет України

18 – 1863 р. Валуєвський указ російського уряду про заборону української мови

21 – 1906 р. Народилася Олена Теліга – українська письменниця, громадська діячка, член ОУН

– 1941 р. Помер український поет і письменник Богдан Лепкий

– 1942 р. Загинув у німецькому концтаборі Аушвіц Василь Бандера – брат Степана Бандери

22 – 1944 р. Помер у Празі видатний поет Олександр Олесь

24– 1964 р. Помер Максим Рильський – український поет, перекладач, академік

– 1990 р. Над будинком Київради піднято синьо-жовтий прапор

25 – 1942 р. Загинув у концтаборі Аушвіц брат С.Бандери, доктор Олександр Бандера

27 – 1865 р. Народився митрополит УГКЦ Андрей Шептицький

30 – 1899 р. Народився Володимир Горбовий – провідний діяч ОУН

– 1947 р. Помер український маляр Федір Кричевський

Серпень

1 – 1913 р. Померла українська поетеса Леся Українка

– День Військово-Морських сил України

4 – 1914 р. У Львові засновано Союз Визволення України

– 1919 р. Загинув полк. Дмитро Вітовський – військовий міністр ЗУНР

5 – 1899 р. Народився Борис Антоненко-Давидович – письменник, довголітній в'язень совєтських таборів

– 1940 р. Помер історик Дмитро Яворницький

10 – 1907 р. Померла письменниця Марко Вовчок

12 – 1925 р. Помер поет Володимир Самійленко

14– 988 р. Хрещення Руси-України

18– 1836 р. Народився письменник Олександр Кониський

19 – 1944 р. Загинув член УГВР, поет Юрій Липа

21 – 1627 р. У Києві вийшов друком перший словник української мови Памви Беринди

– 1925 р. Помер поет і письменник Осип Маковей

25 – 1943 р. III Надзвичайний Збір ОУН

22 – 1944 р. Загинув Ростислав Волошин (Павленко), голова Збору УГВР

24 – 1991 р. Акт про Незалежність України

27 – 1856 р. Народився видатний український письменник Іван Франко

– 1920 р. Відбувся З'їзд українців-військовиків у Празі, де було утворено Українську Військову Організацію – УВО, яку очолив Євген Коновалець

30 – 1883 р. Народився ідеолог націоналізму Дмитро Донцов

– 2003 р. Загинув Іван Гавдида "Лісовий" – заступник Голови Проводу ОУН

31 – 1919 р. З'єднані українські війська УНР і УГА здобули Київ. Свято Зброї

Вересень

1 – День знань

– 1867 р. Помер Опанас Маркович – український фольклорист, етнограф, член Кирило-Мефодіївського братства

2 – 1938 р. В Ужгороді засновано Українську Національну Оборону

4 – 1985 р. У концтаборі загинув український поет Василь Стус

5 – 1908 р. Народився поет Богдан-Ігор Антонич

– 1991 р. Над будинком Верховної Ради України піднято синьо-жовтий прапор

7 – 1805 р. Народився письменник Олекса Стороженко

– 1921 р. Закатована більшовиками українська розвідниця Віра Бабенко

– 1984 р. Помер Патріарх УГКЦ Йосиф Сліпий

9 – 1769 р. Народився український письменник Іван Котляревський

– 1863 р. Народився письменник Борис Грінченко

17– 1864 р. Народився український письменник Михайло Коцюбинський

– 1945 р. Загинув Яків Бусол – член Проводу ОУН, теоретик визвольно-революційної боротьби

21 – 1944 р. Помер у Канаді композитор Олександр Кошиць

22 – 1835 р. Народився мовознавець Олександр Потебня

– 1918 р. У Києві відкрито український університет

23– 1648 р. Перемога військ Богдана Хмельницького над поляками під Пилявцями

26 – 1767 р. Народився співак і диригент Артемій Ведель

28 – 1866 р. Народився Президент УНР, професор Михайло Грушевський

30 – 1930 р. Загинув від рук польської поліції Юліан Головінський – крайовий командант УВО

Жовтень

2 – 1990 р. Розпочалося політичне голодування українських студентів на Майдані Незалежности в Києві

2-9 -1621 р. Битва і перемога військ Петра Сагайдачного над турками під Хотином

3 – 1930 р. Померла письменниця Олена Пчілка

– 1953 р. Помер Юліан Вассиян – ідеолог українського націоналізму

4 – 1891 р. Народився поет Юрій Клен

6 – 1876 р. Народився академік Сергій Єфремов – голова СВУ

8 – 1862 р. Помер кубанський письменник, отаман Яків Кухаренко

12 – 1957 р. Московський агент КДБ убив провідного націоналіста д-ра Лева Ребета

13 – 1948 р. Помер поет і публіцист Леонід Мосендз

14 – 1942 р. Створення УПА. День українського козацтва

15 – 1959 р. Московський агент КДБ Б.Сташинський убив голову Проводу ОУН Степана Бандеру

18 – 1918 р. Проголошення ЗУНР і створення Української Національної Ради у Львові

21– 1921 р. Василь Липківський висвячений на митрополита УАПЦ

– 1933 р. Бойовик ОУН Микола Лемик виконав атентат у російському консульстві у Львові на знак протесту проти Голодомору

22 – 1662 р. Чуднівська угода

– 1953 р. Помер митрополит УАПЦ Полікарп Сікорський

25 – 1657 р. Гетьманом України обрано Івана Виговського

26 – 1642 р. Запорожці з поляками здобули Москву

29 – 1794 р. Помер український філософ Григорій Сковорода

– 1914 р. Перемога Українських Січових Стрільців на горі Ключ

30 – 1947 р. Помер поет і літературознавець Юрій Клен

Листопад

1 – 1918 р. Листопадовий чин у Львові

– 1944 р. Помер у Львові митрополит УГКЦ Андрей Шептицький

2 – 1917 р. Всеукраїнський військовий з'їзд у Києві

3 – 1921 р. Початок Другого Зимового походу армії УНР

4 – 1911 р. Народився Клим Савур (Клячківський Роман) – генерал-хорунжий УПА

6 – 1811 р. Народився Маркіян Шашкевич – письменник, громадський і культурний діяч

– 1912 р. Помер Микола Лисенко – український композитор, піаніст, фольклорист, громадський діяч

7 – 1855 р. Народився Дмитро Яворницький – дослідник козаччини, історик, археолог, етнограф

– День пам'яти жертв комуністичного терору

9 – День української писемности та мови

10 – 1708 р. Зруйнування російськими військами Батурина

12 – 1929 р. Народився провідний діяч ОУН Зеновій Красівський

19 – 1967 р. Відбувся I Світовий Конгрес Вільних Українців у Нью-Йорку

17 – 1908 р. Народився Григорій Кочур – відомий перекладач, літератор, довголітній в'язень совєтських концтаборів

20 – 1917 р. Українська Центральна Рада проголосила III Універсал, створення УНР

21 – 1921 р. Більшовики розстріляли під Базаром 359 українських вояків, учасників Другого Зимового походу

23 – 1943 р. Перша конференція поневолених Росією народів дала початок Антибольшевицькому Блоку Народів (АБН)

25 – 1838 р. Народився письменник Іван Нечуй-Левицький

– 1956 р. Помер кінорежисер і письменник О.Довженко

26 – День пам'яти жертв Голодомору та політичних репресій

26 – 1702 р. Польська шляхта закатувала у Луцьку Данила Братковського – поета, учасника козацьких повстань

28 – 1970 р. У Києві вбито художницю Аллу Горську

Грудень

1 – 1991 р. Всеукраїнський референдум підтвердив Акт проголошення Незалежности України

– 1717 р. Народився Юрій Кониський – єпископ Могилівський, визначний український письменник, поет, проповідник

– 1883 р. Народився письменник Микола Хвильовий

2 – 1919 р. Почався Перший Зимовий похід військ УНР

3 – 1722 р. Народився український філософ Григорій Сковорода

4 – 1803 р. Помер на Соловках останній кошовий Січі Петро Калнишевський

5 – 1878 р. Народився поет Олександр Олесь

– 1917 р. У Києві відкрито українську Академію Мистецтв

6 – День Збройних сил України

8 – 1868 р. У Львові засновано Товариство "Просвіта"

10 – День захисту прав людини

11 – 1873 р. У Львові засновано Наукове товариство імені Т.Шевченка

12 – 1764 р. Катерина II скасувала Гетьманщину в Україні

14 – 1942 р. Гестапо замордувало у Львові Крайового провідника ОУН Івана Климова-"Легенду"

– 1840 р. Народився Михайло Старицький – засновник українського театру

18 – 1871 р. Народився український поет Микола Вороний

19 – 1945 р. Загинули у Чехословаччині Дмитро Маївський – член Проводу ОУН, і ген. Дмитро Грицай-"Перебийніс"

25 – 1597 р. Народився Петро Могила – архімандрит, митрополит Київський, фундатор вищої школи в Україні, Києво-Могилянського колегіуму

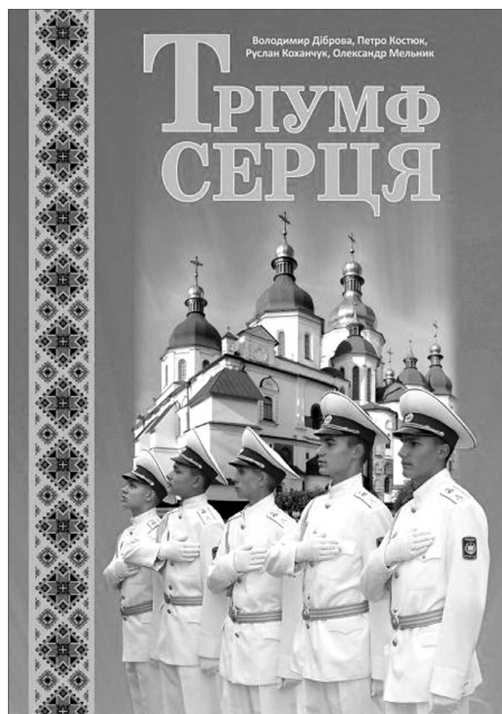
26 – 1898 р. Народився український поет Євген Плужник

29 – 1723 р. У Петропавловській фортеці помер наказний гетьман Павло Полуботок.

ЧИН І ЧЕСТЬ

ДО БОГА – ЧЕРЕЗ БАТЬКІВЩИНУ

Богдан ЗАХАРЯК,
"Нація і держава"

Напередодні Нового року та Різдва Христового побачило світ науково-популярне видання "Тріумф серця", в якому розповідається про історію українського капеланства, про подвижницьку працю представників наших традиційних конфесій, які виступили однодумцями в питанні його відродження в сучасних Збройних Силах України.

Колектив авторів: В.А.Діброва, П.І.Костюк, Р.М.Коханчук, О.І.Мельник виконали копітку роботу з висвітлення актуальної теми для нашого суспільства, адже ще з давньоруських і козацьких часів віра в Бога й оборона Вітчизни були нерозривно пов'язані у свідомості українського воїна. "На диявола хрест, на неприятеля – шабля", – так казали запорожці. Багато віків у нашій історії поруч йшли воїн і священик, захищаючи один одного, надихаючи один одного любов'ю до Всевишнього та Батьківщини. Страшна трагедія XX століття – панування атеїстичної влади, спричинивши фізичний і духовний геноцид нашого народу, – перервала цю гармонію.

Як зазначають автори, тема співпраці війська і церкви традиційно присутня в українському суспільстві. Цій проблематиці періодично приділялася увага в загальнодержавних і регіональних засобах масової інформації. Але чи знає про неї широкий загал наших громадян? Чи достатньо опрацьовано й узагальнено результати цієї співпраці в її історичній ретроспективі та на сучасному етапі, щоб в одному джерелі допитливому читачеві можна було б побачити все її різноманіття та потенціал, щоб збагнути її мету та завдання і сформувати свою власну думку щодо неї.

Для чого і чому військо і церква в різні часи свого буття співпрацювали в особливий спосіб, який названо душпастирською опікою військовослужбовців, або військовим капеланством? Як Божа сила і ласка ставали в обороні національної волі й гідності, так військова потуга – в обороні духовних і моральних християнських цінностей.

Ця тема не піднімалась в межах "країн соціалістичного табору", бо ж дуже небезпечним для радянської політичної системи було поєднання українського війська й української Церкви. Важливість представленого видання ще і в тому, що ніколи раніше на таку тему не писали представники військового відомства.

Ось тому, об'єднавшись у колектив однодумців та озброївшись чималим досвідом душпастирської опіки в українських військових формуваннях різних історичних періодів, уключаючи останніх два десятиліття української державної незалежности, колектив авторів спробував викласти відомі нам факти, події і роздуми в одній книжці, зробити їх короткий аналіз. Згадати всіх причетних до цієї справи посадовців і священиків, простих сподвижників і небайдужих людей, віруючих різних конфесій, чиї рішення та дії, душевні зусилля й підтримка надали новий імпульс утвердженню та розвитку інституту капеланства у Збройних Силах та інших військових формуваннях України.

Маємо бути вдячні авторам за старання, за глибоке, змістовне дослідження, ілюстроване фотографіями, посиланнями на історичні документи, висловлюваннями знакових в українській історії людей, яке підготувало Видавництво "Медіа Світ". Важливість книжки відзначив і колишній Президент України Віктор Ющенко, який у вітальному слові до видання наголосив, що зброя і вишкіл роблять армію могутньою, а сила духу робить її непереможною та висловив переконання, що інститут капеланства посяде гідне місце в українській армії.

Благословення на миротворчість

ВІДБУЛАСЬ ЗВІТНО-ВИБОРЧА КОНФЕРЕНЦІЯ ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ КУН

Перед конференцією всі делегати взяли участь у мітингу протесту проти політичних репресій, які розгорнула правляча коаліція на чолі з Партією регіонів щодо опозиційних сил. Мітинг у Дніпропетровську відбувся разом із місцевими осередками партій "Батьківщина", "Наша Україна" та "Удар". Від Конгресу слово мали голова Дніпропетровської обласної організації Микола Хоменко та голова Секретаріату Головного Проводу КУН Володимир Манько, який прибув з Києва на конференцію. Він, зокрема, зачитав заяву Президії Головного Проводу КУН, в якій йдеться про необхідність тісної співпраці опозиційних демократичних сил для протистояння антиукраїнському режимові. Заява була схвально сприйнята учасниками мітингу.

Звітно-виборча конференція пройшла конструктивно. Голова ДОО КУН Микола Хоменко зачитав звіт про роботу обласного партійного осередку 2010 року. Йшлося про здобутки та втрати, про перемоги й поразки. Головний його здобуток – це перемога на місцевих виборах та проходження до Бабушкінської районної ради Дніпропетровська та перемога Валентина Доценка в Миколаївську селищну раду Новомосковського району. В цілому, звіт було оцінено позитивно, а Миколу Хоменка було переобрано головою на наступний термін. Затверджено також склад обласного Проводу та окреслено нові напрямки подальшої роботи.

Володимир Манько у своєму виступі відзначив, що партія оновилась та прагне відвоювати своє місце в українському політикумі. Для досягнення цієї мети потрібна копітка щоденна праця під гаслом "не люди до нас, а ми до людей".

"Дніпропетровська область – потужний регіон, і ми неодмінно повинні утвердитись тут", – сказав на завершення голова Секретаріату Головного Проводу.

Прес-служба КУН

Ігор ЗБІДОВАНИЙ

Починаючи з проголошення незалежности України, партійні комсомольські мафіозні клани, відчувши повну безвідповідальність, почали безкомпромісну боротьбу за розподіл майна, залишеного радянською економічною системою на території нашої держави. Саме представники цих кланів 1991 року під великим тиском національно-демократичних сил проголосували за незалежність, плануючи утворити так званий комуняцький проросійський заповідник на території України. Безжалісно грабуючи фабрики і заводи, ці клани зовсім швидко переформувалися в потужних фінансових олігархів, які планували в подальшому так званими родинами керувати державою. Тримаючи міцне лобі у Верховній Раді, ці клани створили сприятливе бандитське законодавство, яке закріплювало право повної приватизації державного майна за так звані приватизаційні сертифікати.

Доречно зауважити, що до приватизації (незважаючи на якість продукції та її потребу для держави) на фабриках і заводах працювали мільйони пересічних громадян України, більше як двадцять відсотків з них – це були люди з вищою та середньотехнічною освітою. Сформовані мафіозні прокомуністичні клани, в яких залишилися зв'язки та комсомольсько-партійні гроші, почали "на шару" скуповувати сертифікати і масово приватизовувати, згідно з чинним на той час законодавством, всі підприємства, даючи щирі обіцянки трудовим колективам, що життя на приватизованих ними підприємствах буде просто як в раю.

Натомість після швидкої приватизації кожного конкретного підприємства воно нашвидкуруч навмисне доводилось до банкрутства, трудові колективи масово викидалися просто на вулицю, а підприємства масово з обладнанням та цехами попадало під металобрухт, робилися так звані швидкі гроші. Колишні комсомольці та комуністи стали перетворюватись в капіталістів-олігархів, які, як гриби восени, почали утворювати фінансові банкові структури, утверджувати мафіозні клани, які, в свою чергу, почали ревно рватися до влади.

Після повного розвалу прокомуністичними комсомольськими кланами економіки молодої незалежної держави, мільйони пересічних громадян, які за кілька років стали безробітними, постали перед вибором: що робити? Оскільки міжнародна політика молодої української держави була спрямована на інтеграцію в Європу, то працьовиті українські громадяни почали масово виїжджати на заробітки за кордон, як до Європи чи Америки, так і в Росію.

Але частина людей, маючи вищу освіту та так звану комерційну жилку, відчувши, що в своїй суєті щодо кінцевого знищення економіки молодої держави створенні на той час прокомуняцькі капіталісти-олігархи упустили невеличку нішу, вони заповнили її: в Україні можна заробляти невеликі, але відносно стабільні кошти. Так, це були звичайні промислові та харчові ринки, приватні майстерні з ремонту автомобілів, побутової техніки, пошиття та ремонту одягу, перукарні та салони краси тощо, до яких руки

МЕТАМОРФОЗИ ЧАСУ

ДРІБНОБУРЖУАЗНІ ПРОТЕСТИ В УКРАЇНІ:

початок боротьби за демократію

олігархічних кланів, а можливо, і мізків не вистачило (бо ж тут працювати треба), на той час ще не торкнулися.

Дрібні підприємці викинуті на вулицю владою комсомольсько-олігархічних кланів, не маючи коштів годувати свої родини, не вдалися до відчаю. Продаючи квартири чи будинки, позичаючи під великі відсотки гроші, почали їздити за кордон на закупівлю товару, купували старі приміщення та техніку для різного типу майстерень. Страшенних витрат власних сил та нервів було покладено в основу їхнього становлення. А скільки змушені вони були дати сотень тисяч хабарів чиновникам під час реєстрації їхньої невеличкої справи, перетерпівши так звані наїзди різного типу "криш" та рекетирів? Та вони, українські власники, вижили. Так чи інакше, ці люди почали ставати на ноги. Завдячуючи їхній копіткій праці, в Україні почав утворюватись середній клас приватного підприємця, так звана дрібна буржуазія. Окрім того, що вони забезпечували існування своєї родини, приватні підприємці забезпечували заробітною платнею ще мінімум чотирьох-п'ятьох людей, які цілком легально у них працювали і також мали можливість забезпечувати свої родини.

Розграбувавши всю економіку молодої України, розділивши енергетичні ринки, комсомольсько-комуняцькі клани, перегризшись між собою, почали стрімко рватися до влади. Для цього вони формувалися у так звані партійні структури. Переформувавшись, комсомольсько-комуністичні, бандитські та рекетирські структури утворили одне з потужних партійних угруповань – так звану Партію регіонів. Донбас та Південь України стали базою утворення так званої партійної структури. Саме в цих регіонах приватний бізнес не має великого розвитку, в основному населення працює на приватизованих олігархами підприємствах і на так званий електорат можна ефективно впливати перед тими чи іншими виборами. Окрім Партії регіонів, на базі комсомольсько-комуністичних кланів утворилося ще з десяток так званих партій, які також були причетні до грабунку економіки молодої Української держави, але лідери яких в недалекому минулому були комуністами. Лишилася також частина олігархічного клану, яка причетна до грабунку української економіки – це комуністична партія, члени якої не цураються того, що вони – комуністи.

За останні роки представники т.зв. Партії регіонів разом із своїми сателітами, масово скуповуючи за награбовані кошти виборчі комісії, органи влади, суди та прокуратуру, "чесно" виграли як парламентські вибори, так і президентські. Особливо чітко "чесність" виборів кримінально-олігархічного клану було виявлено на останніх виборах до місцевих органів влади. Відчуваючи повну безкарність, криміналітет Партії регіонів знахабнів до останньої міри. За копійки скупивши голоси в злиденних регіонах, криміналітет з місцевих мешканців на кожній виборчій дільниці ставив "смотрящего" для повного контролю над купленими мешканцями. При цьому попередньо було залякано місцевих мешканців, які не торгували своєю честю.

Майже монополізувавши владу сьогодні, заволодівши прибутковими галузями – металургією, нафтопереробною та газотранспортною, клани намагаються монополізувати продуктовий та промислові ринки, масово скуповують вигідні земельні ділянки, на яких будують торговельно-розважальні центри. Через куплені податкові служби, органи правопорядку, санітарні та пожежні служби протягом майже десяти років мафіозні клани в усіх регіонах безуспішно боролися з середнім класом малого українського підприємця. Та представники дрібної буржуазії, які кров'ю та потом заробляли своє майно, виявились значно стійкішими.

Оскільки шалені кошти, вкладені в торговельно-розважальні центри, не дають планованих надприбутків, то необхідно було знаходити причини, які заважають кримінальним кланам отримувати надприбутки. Було визначено, що саме малі підприємці є основною причиною, яка заважає криміналітету монополізувати ринки того чи іншого напрямку. Окрім того, середній клас, який постійно розвивається, не дає змоги фінансово впливати на так званий електорат під час виборів,тому що дрібний підприємець є незалежний від будь-якого впливу і завжди буде мати свою політичну думку.

Вклавши шалені кошти, як своїх кланів, так і російських, у виборчі кампанії в Україні всіх рівнів, лідери кримінально-олігархічних кланів, маючи потужне лобі у всіх рівнях влади та певний досвід життя за кримінальним кодексом, тобто "за понятіямі", вирішили кодексувати Україну. Фактично криміналітет, який прийшов до влади, оголосив "законну" війну на знищення середнього класу, який тільки-но почав ставати на ноги, з метою перетворення їх на слухняних рабів та безправних підсобних робітників у своїх торговельно-розважальних центрах.

Криміналізоване партійне угруповання у Верховній Раді, так звана Партія регіонів, почала з прийняття Податкового кодексу, суть якого – легалізувати рекетирські "понятія", за якими без суду та слідства податковий поліцай може зайти до будь-якого малого підприємця, який заважає, та заарештувати все майно, яке може знаходитися навіть у нього за місцем проживання. Окрім цього, не вдаючись до подробиць, лобісти криміналітету намагалися разів у десять збільшити фінансовий фіскальний тиск на кожного підприємця.

Найактивніші представники малих підприємців, розуміючи те, що, прийнявши такий Податковий кодекс, середній клас буде повністю знищений, почали організовувати масові акції протесту. Їхня фінансова самодостатність дозволила організувати акції протесту як у столиці, так і в регіонах. Не залякали підприємців і криміналізовані структури в регіонах Донбасу, Слобожанщини та на Півдні України: вони і там організовували пікетування держадміністрацій з метою скасування та ветування Податкового кодексу.

Одним із хибних кроків так званої координаційної ради акції протесту була підкинута з вулиці Банкової теза аполітичності акції. Адже лідери підприємницьких протестів повинні були чітко зрозуміти, що влада, яка створює соціальну напругу, стоїть не на своєму місці. Тому однією з основних вимог протестуючих мала бути відставка кримінально-олігархічного клану, який дорвався до влади в Україні.

Друга велика помилка – це відсутність лідера акції протесту. На сепаратні чи несепаратні переговори кожний раз виходили інші люди, які мали представництва тільки своїх чи то громадських, чи профспілкових організацій, але не тих людей, які зібралися на площах як у столиці, так і в регіонах. Окрім того, поставлені спецслужбами СБУ, називаючи себе представниками координаційної ради акції протесту, піарщики категорично відмежовувалися від пропозицій організаційної допомоги людей пересічних підприємців, які мали великий досвід страйкової боротьби.

Спецслужби секретаріату Президента, СБУ опрацювали ситуацію та почали грати у підприємців на нервах, відтягуючи час. З самого початку акції, ще перед початком прийняття кодексу, почали театралізовану виставу в погану та хорошу владу. Адже, незважаючи на великі протести малих підприємців біля Верховної Ради, за наказом з секретаріату Президента та за помахом руки депутата-регіонала Чечетова без будь-яких перепон прийняли рекетирський Податковий кодекс. Розуміючи, що підприємці будуть незадоволені прийнятим кодексом і надалі будуть протестувати, спецслужби Президента дозволили акції протесту діяти до моменту так званого демократичного розвитку та закінчення акції. За сценарієм спецслужб, Янукович разом з Азаровим провідали наметовий табір протестуючих пікетувальників. Звичайно, спецслужби підібрали своїх людей для зустрічі в наметі, які мало не на колінах стояли та вилизували всі місця перед камерами "доброму" президенту, котрий нібито зрозумів проблеми протестуючих. Насправді "добрий" президент перед всім світом збрехав, що нібито наклав вето на Податковий кодекс (жодного указу на сайті Президента про вето не було і немає). Натомість "добрий" президент вніс низку поправок, які нібито були узгоджені при переговорах, проте ніяк не міняють злочинну суть документу. Водночас постає питання: хто і кого делегував, хто давав повноваження на ведення переговорів до податкового кодексу? Тож після так званого демократичного вирішення і салютування спецслужби СБУ та адміністрації Президента вирішили "демократично" розігнати наметове містечко з допомогою спецпідрозділу міліції "Беркут".

Однією з основних помилок у боротьбі малих підприємців було те, що переговори між владою вели представники громадських та профспілкових організацій – тобто чисті функціонери (дуже часто чільні представники таких організацій представляють максимум десять-п'ятнадцять організацій, а в більшості – тільки печатку та офіс за адресою, де вони зареєстровані), серед них не було підприємців, які сьогодні займаються малим бізнесом. Є тверде переконання, що якби на переговорах були присутні пересічні підприємці, а не бюрократи-функціонери, результати акції протесту були б переможними, а не програшними. Справжнім організаторам (не представникам спецслужб) акції протесту необхідно зрозуміти, що навіть найактивніші підприємці можуть зневіритися в своїх діях. А організувати їх надалі на акції протесту, якщо попередній результат хоч однієї з них є негативним, буде значно складніше.

Аналіз проведеної акції доводить, що криміналізована "безпредєльна" влада боїться масових акцій протесту. І саме масовими акціями протесту можна впливати на вседозволеність криміналізованого клану. Більшості населення України стало зрозуміло, яку нову країну хоче будувати криміналізоване партійне угруповання в Україні. Окрім цього, і підприємцям, і українським трудівникам, всім пересічним громадянам необхідно чітко зрозуміти, що боротьба проти кримінально-олігархічного клану тільки починається. Так звані реформатори приймуть ще не один злочинний закон: Трудовий кодекс, Житловий Кодекс, Пенсійний кодекс, злочинний закон, який заборонить мітинги та демонстрації, закон про мову тощо. Тобто псевдореформатори хочуть реформувати Україну в табір, в якому порушуються не тільки Конституція, яку вони поки що не зможуть змінити, а й всі міжнародні громадянські демократичні права громадян України, гарантовані деклараціями ООН.

Протести представників малого бізнесу запалили іскру, з якої повинне розгорітися полум'я всенародної боротьби. Тільки об'єднавши всі зусилля підприємців, найманих трудівників та пересічних громадян, відкинувши власні амбіції, українська нація переможе у важкій боротьбі проти олігархічного клану.

МИ ВСЕ МАЄМ ПАМ'ЯТАТИ!

Василь ЗАЄЦЬ

ПОВЕРНЕННЯ БІЛИХ ЖУРАВЛІВ

Мені здається часом, що народи,
Понищені полками москалів,
Поринули не в Лети чорні води,
А обернулись в білих журавлів.

Летять вони, правдивим душам чутні.
Над лоном гір украдених і нив,
І линуть голоси їх незабутні
До Господа – творця казкових див:

– Спаситель – син Твій із обіймів смерті
В обійми рідних Лазаря вернув.
Яви ж і Ти велике милосердя,
Щоб світ увесь полегшено зітхнув!

Верни із небуття і нас, невинних,
Загублених у мороці століть,
Дай змогу нам губителів злочинних
Судом планети-матері судить!

Дай, Господи, щоб після суду Твого
Змогли до заповітної мети
Тобою нам призначені дороги
Ми, всупереч усім катам, пройти!

... На знищення своє не давши згоди,
Здолавши правотою ворогів,
Вертаються із небуття народи,
У білих обернувшись журавлів.

СТРАШНІ ВИХОВАТЕЛІ

У своїм "совєті" знову
Засідають ветерани,
Як завжди, ведуть розмову
Про пекучі давні рани,

Про нестатки та образи,
Від яких усі страждають...
Та нерідко страшні фрази
Зі старечих вуст злітають –

Про питання виховання
У патріотичнім дусі!
У цій справі їх старання
Проявляються ще й досі:

Ті, що Сталіну служили
Під знаменами ординців,
В свої руки захопили
Виховання українців.

Люди, що як слід ніколи
Україну не любили,
Досі носять в наші школи
Русофілії бацили.

Вчать страшну комуноеру,
Наче мрію, шанувати,
А Петлюру і Бандеру
Як злочинців проклинати.

Так вони щодня готують
Не героїв гідну зміну,
А манкуртів, що майструють
Для народу домовину.

В супроводі фраз московських
Бачу знов страшні картини,
Як війська нових Котовських
Топчуть землю України.

А щоб край порятувати
Від ганьби і злої муки,
Має наш народ забрати
Молодь у надійні руки

ВСЕ МИ МАЄМ ПАМ'ЯТАТИ!

Споконвіку галичан
Пригноблював польський пан,
Ще й чиновники щосили
З трударів тягнули жили.
А москалик не дрімав –
Агентуру засилав
У підкорену країну –
Торочити там невпинно
Баєчку, що москалі –
Кращі люди на землі.
І довірливі знайшлися –
В москвофіли потяглися.
Їм платили москалі,
Щоб і в місті, і в селі
Більше дурників плодили,
Котрі квітами б зустріли
"Визволителів" своїх –
Москаликів, у яких
Здавна план був – всіх дурити,
Щоб Європу підкорити.
Того часу москвофіл
Ревно ждав і пив розсіл,
Чим його московські "братцы"
Вже навчили похмелятся.
Тож коли москаль напав
На Австрію, дехто ждав,
Що життю, яке настане,
Порадіють галичани.
Та як постріл пролунав,
Першим москвофіл упав,
Бо москалик розважався –
Розбиратись не збирався,
Хто на мушці опинивсь
І з життям навік простивсь.
Приповзли, як люті гади,
Із Московії армади
Не для того, щоб любить
Наш народ, а щоб згубить
Ту частину України,
Де ніякий пан скотини
З трударів не поробив,
Духу в душах не убив,
Що московські троглодити
Вміли вже давно робити
У підкорених краях.
І нарешті весь свій жах
В древній Галич притягнули, –
Кого тут же розіпнули,
Кого нагло загребли,
До Сибіру повезли,
Мов худобу, у вагонах,
Кидаючи на перонах
Безліч бездиханних тіл.
Наче ангели без крил,
Муки мусіли терпіти
І старі, і жони, й діти.
Гнали із церков отців,
А із шкіл – учителів.
І газети, і журнали,
І читальні закривали, –
Сам Господь, мовляв, велів,
Щоб мовою москалів
Все в цім краї розмовляло –
Бандюків не дратувало.
"Визволитель" навіть хліб
Від населення загріб,
Після чого душ немало
З голоду поумирало.
Вже й політик Мілюков
Виправдання не знайшов
Дикому канібалізму,
Та ніхто з катів не визнав
Того, що вони – кати, –
Намагалися знайти
Недолюдки оправдання
В тому, що несли страждання
В край наш їхні ще діди.
Так, мовляв, було завжди, –
Ще в сімнадцятім столітті
Українці були биті
Москалями, що прийшли
З-за Дніпра і потягли
Багатьох з Правобережжя
На "свій" беріг. Тож належить
На "підставі", бач, такій
"Визволителів" розбій
Як Господній дар прославить,
Пам'ятники їм поставить.
Та згадавши безліч лих,
На страждання від яких
Прирекли нас московити,
Всі ми маєм зрозуміти,
Що історія велить
Інші висновки зробить
З мук, народом пережитих:
Слід завжди на московитах
Бачить предків наших кров
І її ніколи знов
Не посміти забувати,
А невтомно будувати
Рідну армію, свій флот
Волі нашої оплот, –
Тільки сила від загину
Порятує Україну!

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ! СЛАВІМО ХРИСТА!

Вінщуємо Вам, українці,
Що Христос родився,
Що народ наш український
З неволі звільнився!

Не всі в Христа вірили,
Не всі 'го вітали...
Не всі наші українці
Рождества діждали.

Ми щасливі, що діждали –
Бога вихваляймо!
Братів наших розігнаних
Усіх пам'ятаймо.

Тих, що в світі, тих, що в бою,
Тих, що у Сибіру...
Що понесли смерть і муку
За рідну Вкраїну.

Вони нині Рожденного
За нас Бога молять:
Нехай наші українці
Своє знамя носять!

Нехай носять і голосять
По усьому світу!
Вихваляймо Рожденного
На вічнії віки!

Наступне число «Нації і держави» вийде 11 січня 2011 року.

Видавець Конгрес Українських Націоналістів

Засновник Степан Брацюнь

Редакційна колегія Іван Белебеха, Іван Головацький, Ярослав Радевич-Винницький.

Адреса редакції: 01001, вул. Хрещатик, 21, пом. 111, м.Київ; тел./факс (044) 279-78-08 e-mail: nacija@ukr.net www.nacija.org.ua

Адреса видавця: 01004, вул. Антоновича, 3б, м. Київ, тел./факс 235-37-61

Реєстраційне свідоцтво: Серія КВ № 7970, видане Державним комітетом інформаційної політики, телебачення та радіомовлення України 08.10.2003 р.
Передплатний індекс: 09715
Банківські реквізити: СПД Брацюнь Степан, р/р №26008013932801 у філії "Центральне регіональне управління ВАТ "Банк "Фінанси і кредит", ТОВ м. Київ, МФО 300937, ЄДРПОУ 2305606776

Газету набрано і зверстано у комп'ютерно-видавничому центрі Конгресу Українських Націоналістів.

Газету видрукувано у ТОВ "Поліграфічна компанія "Інтерекспресдрук"
Замовлення №
Наклад 4 500 прим.
Ціна договірна

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9